

Հ Ա Յ Ո Ւ Հ Ո Գ Ի Ն

Ի՞նչ է հոգին, Հայու հոգին, հարցուի մերք ինզիմֆիս,
 Ու մերք լացաւ ու մերք ինզիմֆիս իմ հոգիս,
 Անյոյս լացաւ եւ յոյսերով հոլարեաւ
 Մերկաթեւ մինչիւ ի փառք խոյացաւ,
 Որմէ յետոյ նուէր հարցուց ճիւղագին,
 Ի՞նչ է հոգին, Հայու հոգին ...:

Ի՞նչ է հոգին, Հայու հոգին, ինզիմֆիս դեռ հարցուցի,
 Ու ինչպէս ամպ մը երեւցաւ ան ինծի՝
 Որ կ'իջնայ վար ու մառախուղ կ'ըլլայ մերք
 Եւ մերք ներմակ ու վարդազոյն, թերթ առ թերթ,
 Կը տարածուի երեսն ամբողջ երկինքին,
 Անհուն հոգին, Հայու հոգին ...:

Ի՞նչ է հոգին, Հայու հոգին, կը հարցընեմ դեռ, աւա՛ղ,
 Ու կը գտնեմ զայն ցեխի մէջ կիսաթաղ.
 Բայց զերթ զինուոր մ'որ կը կռուի անդադար,
 Ցեխն ալ, կ'ըսեմ, զայն աղարեւէ չի կրնար,
 Եւ ընդմէջէն ես իր ցեխին՝ սարսուղին,
 Կը համբուրեմ Հայու յոգնած, սուրբ հոգին:

1918

Վ.Ա.ՀԱՆ ԹԵՔԵԵԱՆ

THE ARMENIAN SOUL

What is the soul, th' Armenian soul, of myself sometimes I asked?
And sometimes wept my soul, and sometimes laughed,
Hopelessly wept and darted hopefully,
With tempestuous flight darted till glory,
And then once more sadly did I call,
What is the soul, th' Armenian soul?

What is the soul, th' Armenian soul, yet of myself I asked?
And as a cloud, to me, it itself unmasked,
That descending, sometimes to fog it turns,
And sometimes in white and pink colours it burns
Spreading o'er the face of the skies all,
Infinite soul, Armenian soul ...!

What is the soul, th' Armenian soul, alas, I still inquire?
And I find it half-sunk into the mire,
But as a soldier fighting with nail and teeth,
I see e'en the mire cannot dirty it;
And amid its mire, and in a shiver
I kiss that tired, holy soul ever.

Trans. M. MANOUKIAN

VAHAN TEKEYAN

